

1897-09-07

AFSENDER

Johannes Larsen

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Christine og hvem Maries mand er. Heller ikke Gryllesen.

Afsendersted:

Höljeryd

Omtalte personer:

- Andersson

Johan Elmquist

Johanne Giersing

Adolph Larsen

Karl Schou

Marie Schou

- Strömdal

Anders -, Sverige

Fritz Syberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Larsen har været hos Österberg med 1000 kr. til arbejds løn.

Elmqvist var forbavset over, at Alhed havde så mange ringe på.

Anders fortalte en masse om, hvor elendigt Christine (ikke Swane) passede huset.

Efter middagen gik Larsen på jagt i regnvej. Adolph Larsen (Agraren) og Fritz Syberg (Baronen) var på jagt dagen før, og Syberg forstuede foden, så i dag er han hjemme og passer Johanne (Besse). Derefter følger en lang beretning om en mislykket jagttur. Larsen og hans bror plukkede dog nogle rørhatte.

De folk, der var på tur til markedet, købte småting med hjem, og Johannes Larsen vil sende Alhed noget. Maries mand købte en ged.

TRANSSKRIFTION

Höljeryd 7 Septbr (Långaryds Marknad.) 1897.

Min egen Kæreste!

Saa vidt jeg husker lovede jeg i Gaar at skrive naar jeg kom hjem, men da det jo er Markedsdag i Dag er det umuligt at faa Brev af Sted til Landeryd og jeg opsatte derfor Skriveriet til i Eftermiddag. Det varede noget inden vi kom fra Stationen i Gaar, Anders havde nogle Ærinder at besøge først, jeg var inde hos Elmquist og blev tratteret med en Bayer og 1 Cigar og tog til Gengæld 1000 Kr. med til Østerberg til Arbejds løn. Elmquist var forbavset over den Masse Ringe Du havde paa, en 3-4 Stykker, mente han, jeg antager det var Slangeringen han havde faaet Øje paa, men han mente Du maatte være for ung til at være Enke, her faar de nok en Ring hver Gang de bliver forlovet og en hver Gang de bliver gift, og beholder dem, saa de jo efterhaanden kan faa en hel Samling, han mente for Resten at Du ikke kunde være mere end aderton – nitton År, og paastod at Folket sagde Du var min Fästemo. Vi kom sen af Sted og havde med som Passager en søn af Carl Andersson, Carlsro, da [vi] kom til Nyby slap vi ham og saa kan du tro at Anders begyndte at fortælle mig hvad Christine var for en, og hvor ussel hun passede Huset og Kreaturerne, og hvordan hun drak sig fuld sammen med Mo[ulæseligt], skønt Munden gik livligt paa ham kunde han dog blive ved med det til vi naaede omtrent hjem. Da vi havde spist til Middag gik jeg paa Jagt og fik en Hønekylling, hvad vi jo manglede i at have nok til en Middag. Det regnede for Resten af og til hele Eftermiddagen og det var egentlig ækelt at gaa i Skoven, jeg er snart ked af at gaa paa Jagt i alt det vaade og saa kan Hunden jo ingen Ting finde og Vildtet holder ikke. Agraren og Baronen var ogsaa ude i Gaar Eftermiddags, og de kom hjem med det Resultat at Baronen havde

forstuvet sin ene Fod ved at krybe over et Hegn, og nu gaar han omkring ved den tykke Stok. I Formiddags gik Agraren og jeg paa Jagt, Baronen blev hjemme og passede Besse og Resten kørte paa Markedet. Det var ellers en temmelig uheldig Jagttur vi havde, saa snart vi var kommen derhen hvor vi hentede Myrerne fløj der 2 Tjurhøner op og vi skød paa hver sin uden at træffe nogen af dem, lidt efter fløj de ud af et Par Træer, og jeg kastede et Skud efter den ene igen bus, vi gik saa igennem Ekhult og Båxhult der traf vi en Høne som vi ikke fik Skud til og ude i Bækken der løber fra Horshult Søen ud i Aaen lettede der et halvt hundrede Ænder, men for langt ude, dem gik vi efter og der hvor Bækken løber ud i Aaen fik jeg Øje paa nogle af dem, der laa saadan at jeg kunde krybe til dem bag nogle Buske, hvad jeg ogsaa gjorde, men skønt jeg var saa beskeden kun at holde paa den nærmeste, som laa alene, jeg gjorde det for at være sikker paa dog at faa noget for mit Skud, opnaaede jeg kun at den efter Agrarens Beretning blev et godt stykke efter de andre, men de fløj om bag en Skov paa den anden Side Bækken saa vi kunde ikke gaa efter dem. Lidt efter jagede Tjalje en gammel Urhane ud i noget Krat, jeg saa kun et Glimt af ham mellem Træerne, men fyrede dog en Patron paa ham, til ingen Nytte naturligvis. Det regnede af og til som sædvanlig og jeg blev mere og mere led ved at gaa, men vi gik dog ned over Broen og om i Kongsveka, hvor vi tossede dygtigt rundt og saa nogle Høns uden at faa Skud indtil der pludselig lettede en stor Flok mest voxne Hanekyllinger, et lille Stykke fra mig, de satte sig imidlertid strax igen og vi gik saa hen til dem, jeg fik Øje paa en der gik paa Jorden, men den forsvandt strax, saa opdagede Agraren en og spurgte om han skulde skyde, jeg sagde ja og han skød, saa kom hele Flokken op og jeg skød Bus paa en der fløj ud til Siden, 2 Patroner spildt igen, noget efter stod Tjalfe for en Hanekylling, den kom ud til Agraren, bus, i alt 8 Patroner ingen Høns. Vi traf saa flere af Flokken og nogle Tjurer uden at faa Skud mere og gik saa hen og samlede Tasken fuld af Rørhatte, udmærkede Rørhatte, bedre end sidst, alle sammen saadan [tegning] eller saadan [tegning] omtrent halvt af hver i Størrelse. De andre var kommen fra Markedet og havde spist Frokost da vi kom hjem, Maaltiderne er nemlig lagt om i Anledning af Markedsturen og vi skal først spise en Gang i Aften, jeg mener Middagsmad. Frokost har jeg spist. Vi skal have Suppe med Rødder og Rørhatte, jeg har skrællet de halve faaet Lov til at de maa komme i Suppen, Urhøns, stegte, og Krøsengrød med en Mængde tyk Fløde som der ikke skal Mælk i. For Øjeblikket skinner Solen og Agraren og Baronen staar ude ved Havelaagen og morer sig med at se paa de mere eller mindre fulde Maarkedsfolk der stadig ruller forbi. Dem som var paa Markedet herfra

havde en Del Sukkergodt med hjem. Agraren fik et lille Glaskrus [tegning] med noget Syltetøj i jeg fik 2 flade Tallerkner med Sukkergodt inden i og Billeder og Vers udenpaa, og den ene er til Dig, Du skal faa den nu hvis den kan være i Brevet ellers maa Du have Taalmodighed til Du faar mig at se. Nu tror jeg at jeg vil holde Pause til vi har spist saa skal jeg fortælle Dig om en Konvolut Marie fik af Schou og om hvad der staar paa den det kan jeg nemlig ikke huske. – Jeg har været inde og set at der er Pærer i Tyttebærgrøden. – Efter Middag. Paa Maries Konvolut staar der: "Til den snällaste Flickan på hela Marknaden" og neden under "jag älskar dig glöm ej mig". Jeg sender her med din Pakke som er en hel Del mindre min og ikke saa pragtfuld men meget kønnere. Naar jeg nu har tilføjet at Middagen forløb udmærket, naar undtaget at Gryllesen [?] hele Tiden blev plaget af en "slim Loppe" tror jeg at jeg har givet Dig en temmelig udførlig Beretning om hvordan det er gaaet til her siden i Gaar Middags, nej det er sandt her har gaaet en Gedebuk omkring, det var den vi mødte henne ved Strømdals da vi kørte til Landeryd, Maries Mand havde købt den for 10 Kr. den er temmelig skikkelig naar man giver den Brød, men naar der ikke er mere stanger den. Nu vil jeg hilse Dig fra alle her og naar jeg er færdig med Brevet vil jeg gaa ind i Spisestuen og spørge om det ikke er rigtigt at jeg har gjort det. Jeg længes meget efter Dig og efter at høre hvordan Du er kommen hjem og hvor meget Du saa vejede. Det er bleven et meget langt Brev og det er vist fuldt af Sludder, men jeg haaber at Du kommer igennem uden at kede Dig altfor meget. En hel Mængde allerkærligste Hilsner fra Din egen Kæreste, er jeg ikke det?

Din hengivne

Johannes Larsen

Holbjergs 7 Septbr (Långaryds Marknad) 1897.

Min egen Kærester!

Saa vidt jeg husker lovede jeg i Gæst at skrive naar jeg kom hjem, men da det jo er Markedsdag! Da er det umuligt at faa Brev af Sted til Långaryd og jeg opsatte derfor Skrivevit til: 'Eftermiddag'. Det varede noget inden vi kom fra Stationen. Gaar, stodes havde nogle Brønde at brygge først, jeg var inde hos Cingvist og blev trakteret med en Bæver og 1 Ligas og tog til Gångeld 1000 Kr. med til Peterberg til Arbejdsloin. Cingvist var forbeholdt over den Mæsse Ringe du havde givet, men 3-4 Stykker, mente han, jeg antages det var Långarydningen han havde faaet Gæst paa, men han mente du maatte være, jeg brugte til at være Enten, her paa de nok en Ring ^{helt gamm} ~~helt gamm~~ de blive forlovet og en ^{helt gamm} ~~helt gamm~~ du bliver gift, og beholder dem, saa de jo eft. haanden kan faa en hel Samling, kan man, te for Resten at du ikke kunde være mere end aderton- nitton ~~år~~ og praestod at Folket sagde du var min Følelse. Vi kom saa af Sted og havde med som Passage en Søn af Carl Andersson, Carlaro, da ~~gaa~~ til Nylig slap vi ham og saa kan du tro at stodes begyndte at fortælle mig hvad Christina var for en, og hvor usett hun passede Nu, set og Kreaturerne, og hvordan hun drak sig fuld sammen med Mødren, skit Munden gik livligt paa han kunde han dog blive ved med det ~~to~~ (vi raadede omtrindt hjem. Da vi havde spist til Middag gik jeg paa Jagt og fik en Hønskylling, hvad det jo mangede i at have nok til en Middag. Det regnede for Resten af og til hele Eftermiddagen og det var egentlig shell at gaa i Skoven, jeg er snart ked af at gaa paa Jagt i alt

det raadede, og saa han skunden jo ingen
 Turig Jinde og Vildtet holdes ikke. Agtvarer
 og Baronem var ogsaa ude i Gaas Eftmiddag
 og de kom hjem med det Resultat at Baro-
 nem havde forstuvet sin ene Fod ved at
 krybe over et Flegm, og nu gaar han omkring
 ved den tykke Stok. I Formiddag gik Agtvarer
 og jeg paa Jagt, Baronem blev hjemme og
 passede Basse og Resten kort paa Matke.
 Det var ellers en temmelig uheldig Jagttur
 vi havde, saa snart vi var kommen dorthen
 hvor vi hentede Meyrene fløj des 2 Tjunders
 op og vi skød paa hver sin uden at træffe
 nogen af dem, lidt efter fløj de ud af et
 Oas Træs, og jeg kastede et Skud efter den ene
 igen bare, vi gik saa igennem Skuddet og Bæ-
 kulle des trap vi en Høne som vi ikke fik Skud
 til og ude i Bælken des løbes fra Høns kulle
 løben ud i Stuen. Løbede des et halvt hundrede
 de Under men for langt ude, dem gik vi
 efter og des hvor Bælken løber ud i Stuen fik
 jeg 3 paa nogle af dem, des saa seaden
 at jeg kunde krybe til dem bag nogle
 Bunker, hvad jeg ogsaa gjorde, men skönt
 jeg var saa beskedet kun at holde paa
 den nærmeste, som saa alene, jeg gjorde
 det for at være sikker paa dog at faa noget
 for mit Skud, opnåede jeg kun at den
 efter Agtvarer Beretning blev et godt
 Stykke efter de andre, men de fløj om bag
 en Skov paa den anden Side Bælken saa
 vi kunde ikke gaa efter dem. Lidt efter
 jagede Galpe en gammel Uthavn ud
 noget Kvart, jeg saa kun et Glimt af
 ham mellem Træerne men Freds-dag
 en Patron paa ham, til ingen Nytte
 naturligvis. Det regnede op og til som
 sedvanlig og jeg blev med et lille led ved

at gaa, men vi gik dog ned over Boren og
om i Kongevold, hvor vi travrede dygtigt
rundt og saa nogle Høns inden at faa
Skud indtil det pludselig littede en stor
Falk mest som en Hanehylling, et lille
Lykke-fa mig, de satte sig umiddelbart
strax igen og vi gik saa hen til dem, jeg
fik se paa en der gik paa jorden, men
den forvandt thro, saa opdagede Stjæveren
en og spurgte om han vilde skyde jeg sagde
ja og han skød, saa kom hele flokken
op og jeg skød Buis paa en der fløj ud
til Skien, 2 Patrons spulst igen, noget
efter stod Gulpe for en Hanehylling, den
kom ned til Stjæveren, bus, i alt 8 Patrons
ingen Høns. Vi Trap sad flere af Flokken
og nogle Gurer uden at faa Skud med
og gik saa hen og samlede Faskens fuld
af Rørhætte, udmærkede Røret efter sig,
re end ridet, allsammen saadan
8 eller saadan 8 omtrunt halvt af
sve Skindse. De andre var kommers for
Markedet og havde spist Frokost da vi
kom hjem, Maaltidene ere nemlig lagt
om i Anledning af Markedsturen og vi
skal først spise en Gæng i Aften, jeg
mener Middagsmad. Frokost var jeg spist.
Vi skal have Suppe med Rødder og Røt,
Lutte, jeg har særdele de halve faast
Lov til at de maa komme i Suppen,
Urteris, stegte, og Kroien god med en
Mængde tyk Fløde som der ikke skal
Malk i. For Gjællighet skives Selen og Spe
ren og Bæverer staa ude ved Haverangeren
og maver sig med at se paa de mere st
mindre fulde Markedsfolk der stadig
ruller forbi. Dem som var paa Markedet
bespode havde en Del Lutte og stegte med

hjem, Agvareren fik et lille Glashous
med noget Lytteløj i jeg fik en flade Pakke
med Litter govt indem: og Billeder og Ven
uden pæde, og den ene er til Dig, Du skal
få den nu hvis den kan være: Brevet
ellers maa Du have Paalovdigbed til Du
faar mig at se. Nu tror jeg at jeg vil holde
Pause til vi har spist saa skal jeg fortælle Dig
om en Konvolut Marie fik af Schou og
om hvad der staaer paa den det har jeg
nemlig ikke husket. Jeg har været inde og set
at der er Pæer: Tyttelægeorden. — Efter Middag.
Paa Maries Konvolut staaer "Til den anættede Kiskam på
Leda Marknaden" og neden under "jeg elsker dig glømt
og mig." Jeg sender her med Din Pakke som er en
hel Del mindre end min og ikke saa prægtfuld
men meget kommere. Naar jeg nu har tilføjet at Mid-
dagen forløb udmærket, naar medtages at Gryllem
hale Tiden blev plygt af en "slim Leppe" tror jeg at
jeg har givet Dig en temmelig udførlig Beretning
om hvordan det er gaaet til her siden i Gaar
Middags, jeg det er sandt har her gaaet en stor
Gedebuk omkring, det var den vi mødte herne
ved Strindals da vi kørte til Landstryd, Maries
Mand havde købt den for 10 Kr. den er temmelig
stubbet nuas man giver den Prodigmen naar det
ikke er mere stang den. Nu vil jeg hilse Dig
fra alle her og naar jeg er færdig med Brevet
vil jeg gaa ind i Spisestuen og spørge om det
ikke er vigtigt at jeg har givet det. Jeg langes
meget efter Dig og efter at høre hvordan Du er
kommen hjem og hvor meget. Du saa vejed.
Det er blevet et meget langt brev og det er vist
fuldt af Sludder, men jeg haaber at Du kommer
igenom uden at hede Dig altfor meget. En
hel Mængde allerkarligste Hilsener fra
Din egen Karsten, er jeg ikke det?

Din hengivne Johannes Larsen.